

er lov og ret i Danmark. Ja, jurister kan det såmænd næppe. Så ansættes der kontrollører i et hastigt voksende omfang, og det forrykker magtforholdet mellem stat og borger i en retning, som vi i Venstre er inderligt imod.

Retssikkerheden er bedre for den, der forsætligt begår drab eller voldtægt, end for den borger, der af uagtsomhed overtræder en af de tusindvis af bestemmelser i diverse særlove. For i vort lille land, hvor der heldigvis ikke er nogen lov, der forbyder, at vi drikker os ihjel i alkohol, er det jo helt anderledes, hvis vi vover at drikke os ihjel i vand fra vores egen brønd. Så kommer myndighederne efter os med trussel om straf, gebyr og fagedforretning.

Politi og domstole skal rette sig efter retsplejeloven, og det er anklagemyndigheden, der skal bevise, at der foreligger skyld, men for andre myndigheder gælder ingen retsplejelov, og de kontrollerende myndigheder kan vade ind på folks private ejendom uden retskendelse. Det er ikke myndighedernes skyld, for sådan har Folketinget lovgivet. Det bør stoppes. Det er i strid med forudsætningerne i grundloven, og det gør det utåleligt at være borger og vanskeligt at få nogen til at starte ny virksomhed i Danmark.

Dertil kommer, at borgerne ifalder straf, uden at elementære retsgarantier er iagttaget. Bødestørrelsen fastsættes administrativt af embedsmænd, der ikke er uddannet til bevisindsamling og bevisafvejning, og ikke sjældent får man det indtryk, at det nærmest er borgeren selv, der skal bevise sin uskyld. Ansvaret er Folketingets, for vi har forsomt at fastsætte klare regler for myndighedernes adfærd over for borgerne.

Vi skal derfor igen i Venstre foreslå justitsministeren, at der udformes en retsplejelov for alle myndigheder, der har beføjelser over for borgerne. Folketinget og forvaltningsmyndighederne lovgiver og forvalter i alt for høj grad ud fra, hvad der gavner systemet og ikke den enkelte lovlydige borger.

Vi foreslår, at al lovgivning, der muliggør vilkårlig krænkelse af den grundlovssikrede husfred og ejendomsret, tages op til revision, og vi foreslår, at der fastsættes klare regler for forsvarlig bevisindsamling og bevisafvejning, og at der fastsættes beløbsgrænser for, at bødeforlæg kan forelægges administrativt.

I det hele taget ser vi gerne en grundig drøftelse af borgernes retssikkerhed i det administrative system og tillige af opbygningen af de mange råd og nævn, der jo er et juridisk mismask.

Et spørgsmål, der er nok så væsentligt som domstolenes uafhængighed, er domstolenes rolle i fremtiden. Vi tror, der er behov for, at vi lovgivere i meget højere grad styrker domstolenes position som den tredje statsmagt både som retsanvendende magt i tvister mellem borgere indbyrdes og mellem borger og stat. Vi ønsker også, at det skal blive lettere for den enkelte borger at føre sag mod staten.

Ikke blot udviklingen i EU-retten og menneskerettighedskonventionens indflydelse på dansk ret, men ikke mindst også den teknologiske udvikling rejser masser af nye problemstillinger, som lovgivningen slet ikke har taget højde for. Hvis ikke vi lovgivere følger med, vil den teknologiske udvikling skade den lovlydige borger og gavne forbryderen. Det er naturligvis helt uantageligt, hvis Danmark fortsat skal kaldes et retssamfund. Denne ajourføring bør justitsministeren som ansvarlig for Lovafdelingen sætte sig i spidsen for.

Som det er fremgået, er vi i Venstre meget optaget af forholdet mellem stat og borger. Vi er meget optaget af, at befolkningens grundlæggende rettigheder overholdes. Vi ser derfor også gerne, at der hos domstolene går mode i grundloven, at der hyppigere henvises til grundloven frem for den internationale ret, og at domstolene går ind i en tættere kontrol af, at Folketinget lever op til det, vi skal, nemlig gennem lovgivning at sikre borgernes fundamentale rettigheder.

Gitte Seeberg (KF):

Det er ikke tit, at grundlovens bestemmelser tages frem. Det vil jeg dog gøre i dag, hvor denne forespørgsel drejer sig om statsministerens grundlovssikrede ret til som regeringsleder at træffe beslutninger om ressortfordeling. Det er således alene statsministeren, der træffer beslutning om oprettelse af antallet af ministerier og om, hvilke fagområder de enkelte ressortministre skal beskæftige sig med.

Det gælder selvfølgelig også Justitsministeriets ressortområde. Det betyder naturligvis ikke, at man ikke kan debattere emnet, ligesom det selvfølgelig ikke betyder, at vi nødvendigvis skal være enige i de dispositioner, statsministeren træffer.

Men lad mig starte med at slå fast: Det Konservative Folkeparti har fuldt ud tillid til Justitsministeriet. Når SF nu rejser denne forespørgselsdebat, ser jeg det nærmere som et forsøg på at stække befolkningens tillid til gamle, anerkendte institutioner.